1. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб надати точний звіт про проведене дослідження, а також об'єктивне обговорення його значущості.

2. Автори статей несуть усю повноту відповідальності за зміст статей і за сам факт їх публікації. Редакція журналу не несе ніякої відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливий збиток, викликаний публікацією статті. Редакція має право вилучити вже опубліковану статтю, якщо з'ясується, що в процесі публікації статті були порушені чиїсь права або ж загальноприйняті норми наукової етики. Про факт вилучення статті редакція повідомляє автора, який надав статтю, особі, що рекомендує, та організації, де робота виконувалася.

3. Журнальний об'єм є обмеженим ресурсом, тому автор зобов'язаний використовувати його розумно і економно.

4. Первинне повідомлення про результати дослідження має бути досить повним і містити необхідні посилання на доступні джерела інформації, щоб фахівці в цій області могли повторити цю роботу. Якщо буде потрібно, автор повинен докласти прийнятних зусиль для того, щоб надати іншим дослідникам зразки незвичайних матеріалів, які не можуть бути отримані яким-небудь іншим способом; при цьому приймаються відповідні угоди про передачу матеріалів, що обмежують область використання таких матеріалів, щоб захистити законні інтереси авторів.

5. Автор повинен цитувати ті публікації, які здійснили визначальний вплив на сутність роботи, що викладалася, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з більш ранніми роботами, важливими для розуміння цього дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до цього повідомлення. Автор зобов'язаний провести літературний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, в яких описуються дослідження, тісно пов'язані з цим повідомленням. Необхідно також належним чином вказувати джерела принципово важливих матеріалів, використаних у цій роботі, якщо ці матеріали не були отримані самим автором.

6. У роботі чітко вказуються будь-які небезпечні прояви та ризики, які пов’язані з проведеними дослідженнями.

7. Слід уникати фрагментації повідомлень про дослідження. Вчений, який виконує широкі дослідження системи або групи споріднених систем, повинен організувати публікацію так, щоб кожне повідомлення давало цілком закінчений звіт про кожен аспект загального дослідження.

8. При підготовці рукопису до публікації автор повинен інформувати редактора про споріднені рукописи автора, представлені або прийняті до друку. Копії цих рукописів мають бути представлені редакторові, і мають бути вказані їх зв'язки з рукописом, представленим до публікації.

9. Автор не повинен представляти рукописи, що описують по суті одні і ті ж результати, більш ніж в один журнал у вигляді первинної публікації, якщо тільки це не повторне подання відхиленого журналом або відкликаного автором рукопису. Припустимо представляти рукопис повної статті, що розширює раніше опублікований короткий попередній звіт (повідомлення) про ту ж саму роботу. Проте, при наданні такого рукопису редактор має бути оповіщений про більш раннє повідомлення, а це попереднє повідомлення має бути процитоване в цьому рукописі.

10. Автор повинен чітко вказати джерела всієї процитованої або представленої інформації, за винятком загальновідомих відомостей. Інформація, отримана в приватному порядку, в процесі бесіди, при листуванні або під час обговорення з третіми сторонами, не має бути використана або повідомлена в роботі автора без чіткого дозволу дослідника, від якого ця інформація була отримана. З інформацією, отриманою при наданні конфіденційних послуг, як, наприклад, при рецензуванні рукописів або проектів, представлених для отримання грантів, слід поводитися так само.

11. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді слугувати основою для критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті у відповідних випадках можуть містити подібну критику. Персональна критика, проте, не може вважатися доречною ні за яких обставин.

12. Співавторами статті мають бути все ті особи, які доклали значний науковий внесок у представлену роботу і які розділяють відповідальність за отримані результати. Інші внески мають бути відмічені в примітках або в розділі "Вдячності". Адміністративні стосунки з цим дослідженням самі по собі не є основою для кваліфікації відповідної особи як співавтора (але в окремих випадках може бути доречно відмітити значну

адміністративну допомогу в роботі). Особи, що померли і задовольняють сформульованим вище критеріям, мають бути включені до числа авторів, а у примітці має бути вказана дата їх смерті. В якості автора або співавтора не можна вказувати фіктивні імена. Автор, який представляє рукопис до публікації, відповідає за те, щоб до списку співавторів були включені всі ті і тільки ті особи, які відповідають критерію авторства. У статті, написаної декількома авторами, той з авторів, хто представляє до редакції контактні відомості, документи і листується з редакторами, бере на себе відповідальність за згоду інших авторів статті на її публікацію в журналі.

13. Автори повинні повідомити редактора про будь-який потенційний конфлікт інтересів, наприклад, консалтингових або фінансових інтересів якої-небудь компанії, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться в цьому рукописі. Автори повинні гарантувати відсутність контрактних стосунків або міркувань власності, які могли б вплинути на публікацію інформації, що міститься в представленому рукописі.